

IZGON

A nad misijon msgr. Keréca se pričenjajo zgrinjati temni oblaki. Na Kitajskem namreč divja huda državljanska vojna, ki se leta 1949 konča z zmago komunistične revolucije. Na oblast pridejo podobni ljudje kot tisti, pred katerimi je Janez pobegnil iz domovine. Ti do Cerkve in tujih misijonarjev niso prav nič prijazni.

Delo, ki ga je msgr. Keréc tako sijajno zasnoval, se pričinja podirati. Tudi z gradnjo nove in sodobne bolnišnice, ki sta jo načrtovala skupaj z Janezom, ni bilo nič.

Življenje misijonarjev se spreminja v zapor. Msgr. Keréca, kot apostolskega administratorja in vodjo misijona v Čaotungu, celo za dve leti strpajo v ječo in to ne da bi karkoli slabega storil. Pa tudi ostalim našim misijonarjem in misijonarkam se ne godi nič bolje.

Obratovanje misijonske bolnišnice je tako zelo oteženo. A dela Janezu kljub vsemu ne zmanjka. *Veste otroci – zdravnika potrebujejo vsi.* In naš Janez zdravi prav vse. Tudi te, ki tako nečloveško ravnaajo z njim, podobno, kot je to počel v Ljubljani med drugo svetovno vojno.

Končno pa le pride usodni 14. april 1952, ko so Janez, msgr. Keréc in pet slovenskih misijonark izgnani iz Kitajske. Skupaj z njimi so iz cele Kitajske pregnani tudi vsi ostali tuji misijonarji. Kar 5.000 jih je.

Čudovito zasnovana misijonska dejavnost na Kitajskem, kakor tudi misijon msgr. Keréca, žalostno usahne ...

Neuspehi so žal tudi del življenja – a resnični neuspeh je zgolj tisti, iz katerega se ničesar ne naučiš.

Da boš znal bolje prenašati neugodne situacije, se danes odpovej kakšnemu priboljšku in daj svoj dar v hranilnik. Pripravi pa tudi božično žito, da ga boš jutri posejal.

